

R O Z D Z I A Ł · XIII.

Układ planu gospodarczego.

Forma w której wykazać i przedstawić należy cały plan gospodarczy, może być różną, w miarę, jak urządzający lasy tę lub ową uważa za jaśniejszą, krótszą, dokładniejszą i dogodniejszą. Kto umie urządzić las, potrafi zapewne i obrać formę, w której wypadki swój pracy wykaze i przedstawi.

W ogólności plan gospodarczy powinien dać jasny obraz następujących przedmiotów.

1. Przestrzeni tak ogólnej, jako też po szczególe każdej części lasu.

2. Podziału lasu na stráže, ąbręby, okręgi gospodarcze, ręby, poręby, oddziały i poddziały.

3. Stanu każdego poddziału co do jego miejscowości, drzewostanu obecnego i na przyszłość zamierzonego.

4. Działań gospodarczych zamierzonych, poszczegółowo na pierwszy okres, ogółowo na okresy następne.

5. W jaki sposób zabezpieczono trwałość dochodu materialnego w okresach przyszłych, a poszczegółowo na lata pierwszego okresu.

6. Roczego etatu cięć, czy to w ilości drzewa, lub w powierzchni cięcia rocznego, oraz etatu uprawy halizn.

Forma układu planu gospodarczego przyjęta dla lasów rządowych, wiele ma dogodności, i jest następująca.

1. Dla każdego obrębu sporządza się mapa na podziałkę 1: 20,000 czyli 200 prętów na 1 ławkę; w ramach 9, 1 ławki długich 6, 8 ławki wysokich; oraz ogólny

i szczegółowy plan gospodarczy w podobnym formacie, wykazujące w krótkości to wszystko, co potrzeba do zrozumienia i wykonania tychże planów.

2. Obręby mają swoje nazwisko i bieżącą literę wielkiego alfabetu. Okręgi gospodarcze otrzymują numer liczbą rzymską, oznaczający właściwy ich okres odmlodnienia, i nazwiska właściwe, które i oddziały zatrzymują. Poddziały oznaczają się literami alfabetu małego. Jeżeli mapa wykazuje cięcia pierwszego okresu, wtenczas w lasach wysokopiennych na rębach odmladniających pierwszych i ostatnich, wypisuje się pierwszy i ostatni rok ich odmlodnienia; na innych zaś, wszystkie lata w których mają być wykonane. Poręby w lasach niskopiennych oznaczają się bieżącymi numerami arabskimi, wskazującymi zarazem porządek, w którym corocznie mają być odmladniane. Odśylacze przepisane są jednostajne, tak dalece, że w całym leśnictwie jedną literą mają być oznaczone np. wszystkie drzewostany jednorodne, jednowieczne; jedną literą wszystkie role do lasu wgraniczone, jedną literą wszystkie łąki, bagna, halizny i t. p.

Kolory tła straży i obwódok okręgów gospodarczych idą w porządku następującym:

- I zielony.
- II żółty.
- III niebieski.
- IV karminowy.
- V cynobrowy.
- VI pomarańczowy.
- VII brunatny.
- VIII fioletowy.

Obrębom należącym do jednej straży, daje się jednaki blady kolor tła; oddziały i poddziały oprowadza się obwódką wąską, tego samego koloru jak tło, lecz ciemniejszą.

Osady służby leśnej rozróżniają się obwódką jasno zieloną i wewnątrz znakami cynobrowymi:

- osada Nadleśniczego
- „ Podleśnego
- „ Strażnika
- „ Strzelca
- „ Sążniarza

Odpadki kolorują się bladym tuszem i oznaczają się numerami bieżącymi, pod którymi w wykazie odpadków są umieszczone.

Miejsca sporne nie wchodzące do planu gospodarczego, otrzymują obwódkę tła obrębu. Bindugi i wystawy oznaczają się cynobrem.

3. Mapy strażowe sporządzają się na podziałkę 1:60,000 czyli 600 prętów na 1 ławkę; wskazują one położenie i styczość obrębów należących do jednej straży, i podział ich na okręgi gospodarcze. Obręby rozróżniają się obwódką i literą wielką na środku, okręgi zaś liczbami rzymskimi, stosunkowo małemi.

4. Mapa całego leśnictwa sporządza się na podziałkę 1:120,000 czyli 1200 prętów na 1 ławkę; wskazuje ona położenie i styczość wszystkich obrębów całego leśnictwa. Straże na niej rozróżniane są kolorami jak wyżej. Lasy, miasta, wsie, osady, i t. p. tak rządowe jako i prywatne w okolicy leśnictwa znajdujące się, o ile w formacie przyjętym miejsce znajdują, powinny być umieszczone. Wyrażone na niej są granice państw, gubernij, obwodów i powiatów; do życzenia byłoby mieć granice gmin.

5. Obraz ogólny obejmuje powierzchnię obrębów, rozróżnionych podług różnych

gatunków drzewa i różnych rodzajów gospodarstwa; wykazuje zarazem etat materialny każdego obrębu, jeżeli ten w ilości drzewa jest wynaleziony, z ogólnami całego leśnictwa.

Wystkie mapy i plany gospodarcze obrębowe, z mapą zbiorową straży lub leśnictwa, z obrazem ogólnym i opisaniem ogólnym, oprawione w jedną księgę, otrzymują Podleśni (o ile do straży stosują się), Nadleśniczowie zaś, Rządy gubernjalne i władze sterujące, po jednym exemplarzu całych leśnictw.

Jako załączniki do planu gospodarczego składa urządzący:

1. Protokół objaśniający wszystkie te przedmioty, które w opisanii ogólnym są podane, a do tego opisanii nie weszły.

2. Protokoły szczegółowego oszacowania lub wyjaśnienie postępowania przy dodziale obrębów na okręgi i poręby, oraz rozkładu działań gospodarczych na lata.

3. Wykaz gruntów ekonomicznych do zajęcia na las projektowanych.

4. Wykaz odpadków leśnych przeznaczyc się mających do użytku ekonomicznego.

5. Wykaz gruntów wyznaczonych dla służby leśnej.

6. Wykaz i oszacowanie cięć, po ukończeniu urządzenia, podług nowego planu gospodarczego, na rok pierwszy na gruncie naznaczonych.